

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **M. B., MBA**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022,
č. j. KUUK/156445/2022/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156445/2022/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3809/2020, jímž povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020. Žalobce se v žalobě rovněž domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a předchozího řízení před soudem. Připomněl, že dřívější rozhodnutí žalovaného ve věci bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 29/2020-39, zrušeno, přičemž žalovaný ani v novém rozhodnutí žádným způsobem nereagoval na odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že *„byla požadována kopie soupisu součástí spisu, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Povinný subjekt ovšem dle rozhodnutí a jeho odůvodnění, odmítl žádost o zaslání obsahu spisové dokumentace 845/36637/2019/OD/MR (tedy soupis součástí spisu s datem vložení, příp. soupis příloh spisu, ev. seznam úkonů neprováděných písemně). Rozhodnutí povinného subjektu nekoresponduje s podanou žádostí, neboť bylo rozhodováno o věci, jež nebyla předmětem mé žádosti, jinými slovy jsem požádal o jinou informaci (písemnost) než je uvedena v odůvodnění rozhodnutí.“* Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že bylo povinností žalovaného řádně v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagovat na všechny námitky žalobce a vysvětlit, proč je považuje za mylné, liché či vyvrácené. Této povinnosti nicméně žalovaný podle názoru žalobce nedostál, čímž zároveň nevyhověl ani požadavku zdejšího soudu vyslovenému v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 29/2020-39, aby znovu posoudil námitky žalobce v podaném odvolání.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že se řídil rozsudkem zdejšího soudu č. j. 15 A 29/2020-39 a s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádal na str. 2 až 4 napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že vycházel z InfZ, který je ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Současně však žalovaný akceptoval příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně § 38 tohoto zákona upravující nahlížení do správního spisu, který je podle ustálené judikatury vůči všem informačním zákonům včetně InfZ zvláštním právním ustanovením. Konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí opíral o rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001-100, a ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, a ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-26. Žalovaný i povinný subjekt rovněž vycházeli ze stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, č. j. MV-19871-2/ODK-2016, podle kterého vůči ostatním žadatelům nelze vyloučit, že požadovaná informace ze spisu nebude rozhodnutím o odmítnutí žádosti poskytnuta na základě některého ze zákonem aprobovaných důvodů.
4. Za podstatnou rovněž žalovaný považoval skutečnost, že žalobce požadoval informace ze správního řízení, které nebylo pravomocně ukončeno a žalobce byl v postavení zástupce obviněného z přestupku. Žalovaný v této souvislosti poukázal na Závěr č. 169 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, podle něhož ze správního řádu nevyplývá právo osoby oprávněné k nahlížení do spisu požadovat, aby jí správní orgán zaslal pořízenou kopii poštou nebo elektronicky. Dále uvedl, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje určité fyzické osoby, je tedy zapotřebí dbát na to, aby subjekt, který poskytl údaje v rámci přestupkového řízení, neutrpěl žádnou újmu na právech a aby nedocházelo k neoprávněnému zásahu do soukromého a osobního života účastníků přestupkového řízení. Žalovaný zdůraznil, že pokud by on i povinný subjekt akceptovali argumenty žalobce, pak by mohl kdokoli požádat správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

coby povinný subjekt o poskytnutí kopie libovolného množství spisů k případům, které správní orgán projednal v určitém období. V konečném důsledku by to vedlo k nepřipustnému stavu, v němž by povinné subjekty nevykonávaly jinou činnost než pořizování kopie spisů. Žalovaný zastával názor, že on i povinný subjekt postupovali v řízení v souladu se zákonem, vycházeli ze spolehlivě zjištěného stavu věci a žalobce dostal prostor využít veškerých prostředků. Žalovaný navrhl soudu zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. V podané replice žalobce uvedl, že ačkoli zdejší soud v rozsudku č. j. 15 A 29/2020-39 žalovaného zavázal k řádnému vypořádání žalobcových námitek, žalovaný této povinnosti nedostál, neboť nevypořádal námitku, že ačkoli žalobce žádal kopii soupisu součástí spisu, povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace. Žalobce uvedl, že se z jeho pohledu jednalo o zcela zásadní námitku, neboť pokud by povinný subjekt rozhodoval o takové žádosti, kterou žalobce podal, tj. o žádosti o zaslání toliko „*soupisu součástí spisu*“, tj. jedné listiny, pak by tuto patrně posoudil odlišně, než když na žádost hleděl tak, že žalobce se domáhá zaslání celého obsahu spisu. Konstatoval, že skutečnosti, že povinný subjekt posuzoval žádost, jako kdyby se žalobce domáhal zaslání celého obsahu spisu, svědčí též judikatura, na kterou odkazoval. Uvedl, že žalovaný se k žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nevypořádání odvolací námítky ve vyjádření nevyjádřil a nadále hájil své rozhodnutí a vysvětloval zákonnost odmítnutí poskytnutí informace – rozhodoval však o odmítnutí jiné informace, než o kterou žalobce žádal.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

10. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
11. Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Podle odstavce 2 téhož ustanovení jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.
12. Podle § 17 odst. 1 věty čtvrté správního řádu platí, že spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal u povinného subjektu dne 22. 1. 2020 žádost o informace, v níž žádal o kopii soupisu součástí spisu sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR, včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy. O této žádosti rozhodl povinný subjekt rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3809/2020, tak, že žádost žalobce o poskytnutí informací dle § 15 odst. 1 v návaznosti na § 2 odst. 3 zákona o poskytnutí informací odmítl.
14. Soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě uplatnil pouze jedinou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalobce byl toho názoru, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolací námitkou uvedenou v žalobě.
15. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
16. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Současně soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Lze souhlasit se žalobcem v tom, že se žalovaný výslovně v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval odvolací námitkou žalobce, že ačkoli žádal kopii soupisu součástí spisu, povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace. Je tak nezbytné se při posuzování přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zabývat tím, zda žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagoval na podstatu dané odvolací námítky. K tomu soud poukazuje na to, že žalovaný v posledním odstavci na straně 1 a v prvním odstavci na straně 2 konstatoval, že obsahem „žádosti bylo konkrétně požadováno: kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku.“ Dále žalovaný v čtvrtém odstavci na straně 3 rozhodnutí zdůraznil, že „se ztotožňuje se závěry, jež při posuzování žádosti M. B., MBA, učinil povinný subjekt, když vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy, nespadá pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu.“ Dále žalovaný v šestém a sedmém odstavci na straně 3 jeho rozhodnutí konstatoval, že na „základě výše uvedených dílčích závěrů Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, učinil následující shrnující závěr. Žádosti M. B., MBA, o V žádosti je požadován část spisové dokumentace (tedy kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku), vedeného povinným subjektem ve správním řízení o přestupku pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR čj. MURCE/3809/2020 byť učiněné s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., nebylo možné vyhovět, neboť obsah žádosti nelze podřadit pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale lze například uplatnit právo na nahlížení do spisu ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu a takto kopie spisu nebo jeho částí pořídit a vydat žadateli.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako nadřízený správní orgán v průběhu odvolacího řízení přezkoumal postup povinného subjektu, přičemž neshledal v postupu povinného subjektu pochybení, proto rozhodl odvolání M. B., MBA, zamítnout a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, Odboru dopravy, č. j. MURCE/3809/2020, ze dne 27. 1. 2020 potvrdit.“

18. Z citovaných částí odůvodnění rozhodnutí žalovaného dle soudu vyplývá, že žalovaný dospěl k závěru, že povinný subjekt vyčerpal předmět žádosti žalobce o informace, a že tedy povinný subjekt rozhodoval o žalobcem požadované „kopii součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byl do spisu vloženy (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.) pro výše uvedenou spisovou značku.“ Zároveň se žalovaný ztotožnil s povinným subjektem, že žádosti žalobce o poskytnutí kopie součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy, vedeného povinným subjektem v řízení o přestupku pod sp. zn. 845/36637/2019/OD/MR, nebylo možné vyhovět, neboť obsah žádosti žalobce o informace, kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí doslovně citoval, nelze podřadit pod režim I fZ, ale jedná se o jednu z forem nahlížení do spisu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak dle soudu zřejmé, že žalovaný neshledal důvodnou odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že by povinný subjekt rozhodoval o věci, která nebyla předmětem jeho žádosti o informace, neboť v postupu povinného subjektu neshledal žádné pochybení, a proto odvolání žalobce zamítl.
19. Soud tak shrnuje, že žalovaný se podstatou odvolací námítky žalobce spočívající v tom, že povinný subjekt rozhodoval o žádosti o zaslání obsahu spisové dokumentace, ačkoli žalobce žádal kopii soupisu součástí spisu, zabýval a z odůvodnění napadeného rozhodnutí přinejmenším implicitně vyplývá, proč nepovažoval tuto odvolací argumentaci žalobce za správnou. Není tak naplněna podmínka pro vyslovení nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, která má dle výše zmíněné konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Soud proto shledal, že námitka žalobce o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.

20. Soud podotýká, že žalobce žádnou další námitku nad rámec námitky o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neuplatnil, a soud se tudíž nemohl zabývat tím, zda žalovaný i povinný subjekt dospěli ke správnému závěru, jestliže vyhodnotili obsah žádosti žalobce o informace tak, že ji nelze podřadit pod režim InfZ, ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu. Soud zdůrazňuje, že žalobními body (námitkami) žalobce nastaví meze, jimiž je soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Pokud by pak soud v posuzovaném případě posuzoval věcnou správnost závěrů správních orgánů bez řádně uplatněného žalobního bodu, překročil by tak meze soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu.
21. Soud uzavírá, že žalobu v mezích řádně uplatněného žalobního bodu neshledal důvodnou, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Současně soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému podle obsahu správního spisu žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.